

[Erhard Jakobsen]

hvad de stemmer på ved et valg. Det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg gad vide, hvordan man skulle tale om fred i al almindelighed uden at tale om raketter. Egentlig forekommer det mig at være temmelig absurd, men jeg ved da godt, at der er mange præster, der gør det, fordi præster selvfølgelig har forskellige holdninger. Hr. Erhard Jakobsen har også ganske klart over for hele den danske offentlighed givet udtryk for, at havde det været en gudstjeneste i TV, hvor vedkommende præst havde ligget tættere på hr. Erhard Jakobsens synspunkter, havde han aldrig nogen sinde rørt en finger. Det eneste, der har fået ham op af gyngerne, var, at han var uenig i den holdning, præsten havde, i den holdning, som præsten lagde frem, da hun fortolkede evangeliet. Nu har jeg altså ikke tid til at citere i lange baner fra evangeliet; godt nok er det en luthersk folkekirke, vi har her, men den baserer sig dog immervæk stadig på evangelierne.

Nørgaard Sørensen (S):

Diskussionen om politiske holdninger, om partipolitik, eller ikke partipolitik kan meget nemt være med til at forplumre denne debat.

Jeg ved ikke, hvor flittig en kirkegænger hr. Erhard Jakobsen er; men jeg er en af dem, der somme tider kommer der, og jeg har da hørt mange præster prædike meget engageret ud fra, hvad de mener. Der er også præster, som ud fra etiske, moralske, kristelige synspunkter f.eks. er imod fri abort. Jeg har nu aldrig kunnet tænke mig, at man skulle røre en finger ved det, men det kunne også kaldes partipolitik. Der er i hvert fald ét parti i folketinget, der har slået sig særlig meget op på den sag i sin tid. Vil hr. Erhard Jakobsen også fordømme den slags som partipolitik, i det øjeblik det skulle forefindes i en prædiken i den danske folkekirke? Det sker rent faktisk temmelig ofte.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Enhver kan se forskellen på offentlighedens reaktion, og denne reaktion vedrører tjenestemandsløftet osv. En tjenestemand må

ikke optræde på en sådan måde, at det giver anledning til, at man kunne mistænke tjenestemanden for ikke at leve op til det, der er tjenestemandens opgave.

Den tale, som præsten holdt ved denne lejlighed, fremkaldte læserbreve i landets aviser i tre måneder. Der er ingen, der nogen sinde vil give sig til at diskutere, hvorvidt en præst har lov til at tale for eller imod abort i kirken, for der er tale om nogle moralsk-etiske holdninger. Der er heller ingen – det er til fru Anne Grete Holmsgård – der vil diskutere, om en præst har lov til at tale om raketter og tale imod raketter og tale imod atomvåben. Men når man ensidigt placerer ansvaret på USA og ikke i den forbindelse inddrager Sovjet, har man taget ensidigt politisk standpunkt og ikke behandlet emnet, men blot ønsket at tilkendegive sit eget politiske evangelium. Det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nej, forskellen er, at frisindet i øjeblikket findes til venstre, for vi klager nemlig ikke, når der ensidigt prædikes imod vores holdninger. Det ser man gang på gang; det er ikke os, der fylder op med arrige, aggressive læserbreve over at være blevet trådt politisk for nær. Vi tør nemlig godt være i debatten. Jeg vil oven i købet mene, at noget af det, jeg står her i dag og prøver at kæmpe lidt for, er, at bl.a. hr. Erhard Jakobsen skal have ret til at fortsætte sit forfærdelige vrøvl, uden at hele klage-kontrol-apparatet går i gang. Der er den dybe forskel på f.eks. censurdemokraterne og venstrefløjen, at vi går ind for den fri samtale; vi klager ikke over alt og alle.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Nu er vi jo inde ved sagens kerne. Hr. Erhard Jakobsen ville intet have imod, hvis en præst lavede ren partipolitisk propaganda, hvis han bare havde en partipolitisk holdning, der hed: man skal kritisere både Sovjetunionen og USA. Så måtte vedkommende præst ifølge det, hr. Erhard Jakobsen sagde før, gerne bruge det som en del af forkyndelsen, gerne bruge det som en del af kirkegangen. Så ville der overhovedet ikke være